

РЕШЕНИЕ

№ 736

гр. София, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-VI-Ж, в закрито заседание на трети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Татяна Костадинова

Членове: Радостина Данаилова
Владимир Вълков

като разгледа докладваното от Владимир Вълков Въззивно гражданско дело № 20211100514069 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 435 и сл. ГПК.

Предмет на разглеждане е жалба от Р. Ж. Б. чрез адв. С.П. срещу отказ на ЧСИ С.П. да прекрати изпълнителното дело № 20169210400776. В жалбата се застъпва теза, че цесионерът не е надлежен вискател, тъй като не може да се легитимира като титуляр на вземането поради ограничения по закон обхват на допустима преценка за съществуването на материалното право от страна на съдебния изпълнител. Навежда се довод, че доколкото легитимацията за поръчителя и солидарния длъжник произтича от факта на извършено плащане, визираното в чл. 429 ал. 1 ГПК частно правоприемство следва да се смята ограничено до тази хипотеза. Сочи се, че за цесионера единствената възможност да се легитимира в изпълнителното производство и да събере вземането се нуждае от снабдяване с изпълнително основание — да предяви осъдителен иск или заявление за заповед за изпълнение на свое име.

В указания срок на вискателя „Ф.И.“ АД се оспорва жалбата с довод, че процесуалната легитимация е доказана с представения договор за цесия, потвърждение и пълномощно от цедента.

В мотивите си съдебен изпълнител П. сочи, че с оглед ангажимента на съдебния изпълнител да удовлетвори признатото от съд притезание (а не да установява неговото съществуване) договорът за цесия е достатъчно основание за замяна на вискателя без оглед дали прехвърлянето е съобщено на длъжника.

По допустимостта на жалбата

Жалбата изхожда от лице с признат интерес да повдигне спор за законосъобразността

на обжалваното действие съгласно чл. 435 ал. 2 т. 6 предл. второ ГПК. Следващата се държавна такса е внесена, поради което налице са предпоставките за разглеждане на жалбата по същество.

Изпълнителното производство е образувано на .

На 11.09.2020 г. представител на „Райфайзенбанк (България)“ ЕАД е поискал да бъдат наложени запори върху банковите сметки и трудовото възнаграждение на жалбоподателя

На 21.06.2021 г. по изпълнителното дело е постъпило искане от „Ф.И.“ ЕАД за конституирането му като вискател при наведен довод, че е частен правопреемник на „Райфайзенбанк (България)“ ЕАД.

На 24.09.2021 г. ЧСИ С.П. е отказал да прекрати изпълнителното производство поради отсъствие на основание по чл. 433 ГПК.

При установената фактическа обстановка от правна страна съдът намира следното:

Жалбата е частично основателна.

Изпълнителното производство е призвано да реализира удостовереното в изпълнителния лист притежание. Законът очертава лимитативно фактите, препятстващи постигането на тази цел. Посочените в жалбата обстоятелства не обосновават недопустимост на принудителното изпълнение. Както универсалното правопреемство, така и суброгацията, легитимираща поръчителя и солидарния длъжник да се възползват от издадения вече изпълнителен лист произтичат от закона. Нормата изрично легитимира като вискател и частните правопреемници на титуляра на изпълняемото право. Нито буквата, нито смисълът на закона дават основание за предложеното от жалбоподателя тълкуване. Различното при частните правопреемници е, че правопреемството настъпва по силата на изразена от титуляра на притежанието воля за разпореждане с изпълняемото право. Именно защото съдебният изпълнител не е компетентен да изследва съществуването на материалното право, възложената му от чл. 429 ал. 1 ГПК проверка е ограничена до документална обосновааност на твърдяното правопреемство.

Извън горното, личността на вискателя е неотнoсима към законния интерес на длъжника, обосноваващ лимитативно очертаните хипотези да изиска прекратяване на изпълнителното производство. Това е така, защото в рамките на изпълнителното производство съдебният изпълнител се явява овластен да получи изпълнението с произтичащото от това погасяване на задължението на длъжника – арг. от чл. 75 ал. 1 изр. първо ЗЗД. Бидейки овластен да упражнява принуда за реализация на притежанието той е и задължен да стори това спрямо писмено легитимирания частен правопреемник на титуляра на вземането според посоченото в изпълнителния лист.

Жалбоподателят не твърди да е налице което и да било от предписаните в чл. 433 ГПК основания за прекратяване на изпълнителното производство, а такива не произтичат и от данните по делото, поради което жалбата е неоснователна.

Мотивиран от изложеното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Р. Ж. Б. чрез адв. С.П. срещу отказ на ЧСИ С.П. да прекрати изпълнителното дело № 20169210400776

Решението не подлежи на обжалване.

Препис да бъде изпратен на ЧСИ Гарибова за продължаване на процесуалните действия.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____